

er Funktionær ved Ejendommens Drift, eller anvendtes til privat Tjenestebolig, ikke fremtidig kan inddrages til saadanne Formaal uden om Lovens almindelige Regler.

Ændringsforslaget til Lovens § 8 giver Kommunalbestyrelsen en Ret til at tillægge Formand og Medlemmer af Boliganvisningsudvalgene et Honorar og Dækning for Udlæg.

Et *Mindretal* (Leth Mouritzen og Rosen-dahl) ønsker om *Lovforslaget angaaende Lejeloven* at udtale, at uanset det af Indenrigsministeren givne Tilsagn om Nedsættelse af en Kommission til Forberedelse af en Revision af Huslejeloven finder man det nødvendigt paa nuværende Tidspunkt at gennemføre visse Ændringer og beklager, at det ikke har været muligt at samle Udvalget til Enighed om disse.

Motiveringen for Indførelsen af Undtagelsesbestemmelserne vedrørende Lejeforhøjelse og Opsigelse gældende for Lejemaal om Boliger eller Lokaler, der er udlejet efter den 1. September 1939, var, at der ikke skulde lægges Boligbyggeriet under Krigen hindrende Restriktioner i Vejen, saaledes at de forhøjede Byggeomkostninger kunde paavirke Lejen ud over 1939-Niveauet, hvortil Hjemmelen findes i Lejelovsbekendtgørelse Nr. 266 af 29. Maj 1943 §§ 55 og 57. Muligheden for en Regulering af Lejen over for fejlagtige Byggeomkostningskalkulationer har nu været til Stede i et saa langt Tidsrum, at Bygherrerne har haft tilstrækkelig Anledning til at sikre sig, at Lejen blev afpasset efter Udgifterne. Ligeledes har der ved de 3-aarige Perioders Udløb været Anledning til at opsigte uønskede Lejere, hvorfor man finder det ubilligt fremdeles at opretholde denne Fortrinsstilling for Bygherrerne af det nyere Byggeri over for Byggeriet før 1939. Da Mindretallet, som principielt er Modstander af enhver Fortrinsstilling for Nybyggeriet, erkender, at der ikke for Tiden kan samles Flertal for at slette Skellet mellem det ældre og det nyere Byggeri, uagtet Forudsætningerne for Opretholdelsen i Dag er bortfaldet, ønsker man at stille Ændringsforslaget under Nr. 3

om, at Datoen forrykkes fra 1. September 1939 til 1. Januar 1945, hvorved opnaas, at Lovens aabenbart urimelige Indhold begrænses. Det er Mindretallets Forudsætning, at Bestemmelsen tages op til generel Revision i den bebudede Kommission.

Til Huslejeloven ønsker Mindretallet endvidere at stille Ændringsforslaget under Nr. 5. Selv om man ønsker at opretholde Skellet mellem det ældre og nyere Byggeri — hvad Mindretallet som ovenfor nævnt ikke gør —, maa det anses for ubetænksomt, at man ved Lejelovens Revision i 1943, der medførte Bestemmelserne om Fremlejenævn, ikke har ladet disse Bestemmelser faa Gyldighed for Udlejere af Enkeltværelser i det nyere Byggeri, hvorved disse Lejere i Forhold til Lejerne i det ældre Byggeri har opnaaet en Fortrinsstilling, som de paa ingen Maade har gjort sig fortjent til, og som det aldrig kan have været Lovgivningsmagtens Hensigt at give dem.

Til det af Flertallet stillede Forslag til en ny § 45 a i Lejeloven ønsker Mindretallet at bemærke, at man ikke kan godkende Størrelsen af det Ejeren tilfaldende Vederlag for Tilladelsen til Fremlejeret, og at man i Overensstemmelse med almindelig Praksis, f. Eks. i Københavns Kommunes Beboelsesejendomme, foreslaar en Nedsættelse fra 25 til 10 pCt. (Underændringsforslaget under Nr. 2).

Til *Boliganvisningsloven* ønsker Mindretallet at foreslaa, at Lejernes Repræsentation i Boliganvisningsudvalgene udvides fra 1 til 2 Medlemmer, det vil sige samme Antal som Grundejernes, idet man henviser til, at Lejere og Grundejere er ligeligt repræsenteret i saavel Boligretten som Fremlejenævnene i Medfør af Lejelovens Bestemmelser derom (Ændringsforslag Nr. 2).

Mindretallet ønsker endvidere at præcisere som sin Opfattelse, at samtlige Ændringer i Lejelovgivningingen i Tidsrummet 1939—45 har været negative Foranstaltninger, saasom Forbud o. desl., der ikke har tilvejebragt et øget Antal Beboelsesrum. De af Flertallet nu stillede Æn-